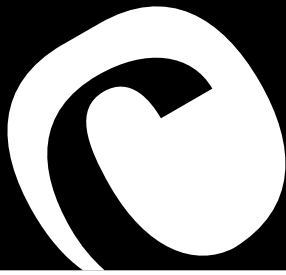

1,80€

núm. 58

octubre - novembre '11

culturàlia

Revista cultural de Tàrraga

Ampliació del parc de **Sant Eloi**

8 notícia ampliada
Fira Tàrraga'11

14 comarca
Castell de Montclar

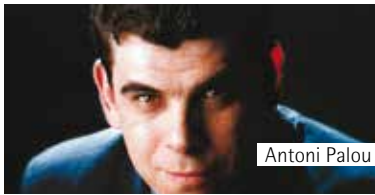
16 entrevista
Rosa Maria Perelló

e

editorial

Portada 58
Fotografia: Laia Pedrós

Antoni Palou

Editorial

De nou al carrer

De nou sortim al carrer, entrem a les vostres llars amb la ferma convicció de continuar i amb constància, per això volem demanar la vostra comprensió i alhora, la vostra solidaritat; la crisi també ens ha afectat, i ens ha impedit estar puntualment amb vosaltres però resistim i tornem a lluitar, som aquí, amb convicció i esperança, com “il faut”.

Moltes han estat les referències culturals viscudes a la nostra ciutat des de l'última revista, com sempre, i a títol d'exemple, destaquem la presentació del llibre “Vuit comtes amb entremès” del nostre estimat pintor Lluís Trepà que tingué lloc a l'Ateneu, és el seu segon llibre i que de nou ens sorprèn, per la seva originalitat i profunditat; la restauració de la façana modernista de la casa Càrcer al carrer Santa Anna, refent l'arc de ferradura, i completant la trilogia modernista del conjunt; i a més dos obres emblemàtiques pel futur de la ciutat: Els frescos de Josep Minguell a la parròquia, completant la quarta i darrera fase a les dos últimes voltes de la nau central són el digne colofó a la magistral obra duta a terme des de fa sis anys, que dignifiquen la nostra església i en potencien el seu valor, situant-la al mapa artístic nacional; i el projecte del museu Trepà, ambiciós i realista a la vegada, que una vegada finalitzat serà un dels museus industrials més importants del sud d'Europa per les seves característiques.

Repassant l'activitat de les associacions targarines, amb “la que cau a fora”, és digne de ser valorat, com a simple

mostra, la dels masovers de Sant Eloi, com així agrada conèixer als Amics de l'Arbre amb la nova plaça de Sant Magí, el “bosc” de la Caixa i el mur de Sant Jordi, ens agrada molt; com també, l'actuació i constància del Club Natació Tàrrrega, que ha ofert a la ciutat un nou pavelló que és referent per l'esport a les nostres terres, i que ja ha acollit esdeveniments esportius de primera línia, les instal·lacions i els serveis que ofereix, amplien l'oferta esportiva de la nostra ciutat.

Ens deixem moltes coses, de ben segur. A casa nostra, el Centre Cultural també té previst importants novetats, la més emblemàtica serà la nova pàgina web que esperem presentar en societat als premis Culturàlia 2011, només us podem dir que serà dinàmica, intuïtiva i fàcil de consultar; reprendrem les tertúlies, i us plantejarem noves iniciatives que tot just ara, a la Junta, estem perfilant, en breu notícia.

El panorama actual no invita a gaires il·lusions, és important mantenir el que tenim, conservar el que gaudim i fruit dels petits gestos i obres, un “bon dia”, un somriure, una paraula ben dita, poden ajudar a fer més fàcil la difícil situació que ens trobem; petites actuacions com el nou mur de pedra al Pati –prop del quiosc–, la nova barana de ferro i fusta anant cap a Sant Eloi pujant per la via, o les lletres de Tàrrrega a l'entrada nord de la ciutat i altres petites coses fan que haguem de gaudir dels petits fets i així valorarem el que tenim, no és cap consol, però, com diuen, “és el que hi ha...” ☺

sumari

Els articles publicats a *Culturàlia* només reflecteixen l'opinió de qui els signa. El Consell de redacció de la revista es reserva el dret de publicar o no les cartes adreçades al director i de resumir-ne els continguts.

2	3	4-6
editorial De nou al carrer	notícies	actualitat Obres al Parc de Sant Eloi
7	8-10	11-13
opinió	notícia ampliada Fira Tàrrrega'11 destaca a nivell internacional	memòria històrica El nou pavelló del Club Natació
14-15		
		comarca El majestuós Castell de Montclar
16-17	18-21	22-23
entrevista Rosa Maria Perelló	rutes culturals El riu Ondara i Bellpuig Sant Martí de Segueioles L'Horta de Lleida Concabella i Ratera	la cuina llibres agenda

Revista cultural de Tàrrrega

Núm. 58 | octubre_novembre '11

Direcció
Antoni Palou
Centre Cultural de Tàrrrega

Directora executiva
Roser Torruella

Redacció
Laia Pedrós

Correcció
Laia Pedrós

Disseny i publicitat
David Mora

Fotografia
Laia Pedrós
Antoni Palou Castell

Col·labora
Jordi Auberni
Antoni Palou
Pep Vall

Edició i màrqueting
Centre de Disseny Innova, sl
Av. Catalunya, 61, entl. 1a < Tàrrrega
Tel. 973 314 698 < Fax 973 314 699
culturalia@centredisseny.com
www.centredisseny.com

Dipòsit legal: L-1528/98

La Fira del Caçador de Tàrraga revalida el seu èxit en la 10a. edició

Les altes temperatures del primer diumenge de tardor van propiciar que el desè aniversari de la Fira del Caçador de Tàrraga fos tot un èxit. Més de 15.000 persones aficionades al món de la caça van passar durant el matí del dia 25 de setembre pel càmping municipal de la capital de l'Urgell per gaudir de diverses activitats.

La principal novetat d'aquesta edició va ser la incorporació d'un espai dedicat a la falconeria, aprofitant la recent declaració de Patrimoni Immateral de la Humanitat per part de la Unesco. En aquest espai, el públic va poder veure de prop una quinzena d'aus rapinyaires ensinistrades per caçar animals salvatges en el medi natural.

En el desè aniversari de la fira també es van recuperar les exhibicions de les entitats ornitològiques. En aquest sentit, el conseller d'Agricultura, Josep Maria Pelegrí, va anunciar l'aprovació imminent d'una normativa que permetrà de nou la captura en viu de caderneres, passerells, pinsans i verdums per exhibir en concursos de cant.

Un altre dels atractius del certamen va ser l'exhibició de gossos de rastreig, especialitzats en la recuperació de peces de caça major. D'altra banda, la fira va ser el marc del IV Concurs Nacional Caní, organitzat per la Unió cinòfila de Catalunya, que va comptar amb la participació d'uns setanta exemplars. Com és habitual, la Fira va convocar un centenar d'expositors, dedicats a la venda d'articles relacionats amb la caça.

La Fira del Caçador està organitzada per la Societat de Caçadors de Tàrraga, amb el suport de l'Ajuntament.

El pàrquing de l'av. de Catalunya redueix la franja d'ús gratuïta

El pàrquing municipal de Tàrraga situat a l'avinguda de Catalunya va reduir el passat 12 de setembre la franja gratuïta a la primera hora d'ús (fins llavors eren dues hores). Aquesta promoció és vàlida de les 8 del matí a les 10 de la nit, o sigui en horari comercial, per a estacionaments rotatoris. Amb aquesta mesura es vol afavorir la utilització del pàrquing per atraure clients del petit comerç. Posteriorment, és previst que a partir del 9 de gener de 2012 finalitzi l'ús gratuït de les instal·lacions i que siguin de pagament des del mateix moment que es retira el tiquet. El consistori ja va anunciar fa temps una reducció progressiva de la gratuïtat del pàrquing. D'altra banda, l'Ajuntament de Tàrraga va signar un conveni en el seu moment perquè els establiments associats de Foment Targari puguin obsequiar els seus clients amb vals gratuïts d'estacionament al pàrquing municipal de l'avinguda de Catalunya. Així, els comerciants associats tenen la possibilitat d'adquirir tiquets bonificats gairebé a meitat de preu, destinats a aquesta finalitat promocional. Amb aquest acord, l'Ajuntament de Tàrraga vol afavorir l'ús de l'equipament, situat al centre del nucli urbà, alhora que dinamitza l'activitat del petit comerç.

S'ha de destacar també que des del passat 29 de setembre aquest pàrquing disposa d'un punt de recarga de bateries per a motos elèctriques (fins a 220 W). Està previst que aviat n'hi hagi un altre per a cotxes.

Tàrraga tanca la 12a. Fira del Medi Ambient amb 10.000 visitants

Tàrraga va tancar la 12a edició de la Fira del Medi Ambient certificant l'èxit de la seva reorientació cap al vessant més comercial. Prova d'això fou la nova carpa dedicada a les empreses de tecnologia sostenible, que va esdevenir un actiu punt de negoci durant els dos dies del certamen, 1 i 2 d'octubre. A més, la fira va rebre unes 10.000 visites.

A banda del volum de públic, tant l'alcaldeessa, Rosa Maria Perelló, com el regidor de Promoció Econòmica, Felip Robinat, van mostrar la seva satisfacció per la potencialitat de la fira en edicions futures, ja que "hem posat enguany els fonaments perquè aquesta cita sectorial pugui créixer de forma sòlida". La 12a. Fira del Medi Ambient va aplegar una cinquantena d'expositors i una trentena de propostes lúdiques.

A més d'alicients lúdics per a tota la família, l'esdeveniment va servir d'aparador de les últimes novetats tecnològiques quant a sostenibilitat.

El conseller de Territori i Sostenibilitat, Lluís Recoder, va presidir el dia 1 la inauguració del certamen. Recoder asseverà que la reactivació de l'economia també passa per l'explotació de la tecnologia mediambiental sostenible. A més, lloà la capacitat de Tàrraga per irradiar activitat a la resta del territori. Recoder anuncià que el Govern català proposarà modificar la llei d'hisendes locals i fixar una rebaixa de l'impost de matriculació per als vehicles poc o gens contaminants.

La 12a. Fira del Medi Ambient es va sumar a la commemoració de l'Any Internacional dels Boscos amb exposicions temàtiques.

Nou indret de passeig a Sant Eloi

Text i Fotografia: Laia Pedrós i Ajuntament de Tàrrrega

El Parc de Sant Eloi, la gran zona verda de Tàrrrega, ha sumat un altre sector obert al públic com a lloc de passeig. És l'anomenat Bosc de "la Caixa", una franja de 1.100 m² de superfície on l'entitat financera ha plantat un centenar d'arbres, pertanyents a 39 varietats mediterrànies. Els exemplars simbolitzen els cent anys de presència de "la Caixa" a Tàrrrega (1910-2010). La selecció dels arbres s'ha fet atenent a la seva forma, colors i olors, esdevenint un aparador divulgatiu del patrimoni natural. El conjunt arbrat es basa en un projecte de la Universitat de Lleida confiat al tècnic agrícola Josep Consola. Les varietats s'han identificat amb una placa que n'indica el nom científic i popular.

Els treballs de repoblació forestal han suposat una inversió de 24.660 euros, aportats per l'entitat, i han inclòs l'obertura d'una xarxa de camins que connecta el carrer de Les Oliveres amb el corral de les aus. Aquesta intervenció suposa per tant una nova porta d'accés al Parc de Sant Eloi des del vessant nord de la serralada, integrant-lo al teixit urbà. Les obres s'han completat amb la instal·lació d'un sistema de reg gota a gota. L'espai botànic també s'ha deixat a punt perquè l'Associació d'Amics de l'Arbre, gestora del Parc de Sant Eloi, hi construeixi la futura plaça de Sant Jordi, la qual s'inaugurarà l'any 2013 commemorant el centenari de l'entitat.

La inauguració del bosc va tenir lloc el passat 4 de juny, emmarcada dins l'Any Europeu del Voluntariat.

Obres de millora de la plaça i la font de Sant Magí

D'una banda, el passat mes d'agost, coincidint amb la celebració de la tradicional festa de Sant Magí, es van inaugurar les obres de millora i ampliació de la plaça i la font que duu el seu nom. La renovació del conjunt ha estat impulsada per l'Associació Amics de l'Arbre amb la col·laboració d'Obra Social de CatalunyaCaixa, que ha aportat els 30.000

euros necessaris per fer realitat aquest projecte.

L'espai s'ha eixamplat amb un nou mur de contenció de 30 metres de longitud, en forma de semicercle i que inclou tres trams de seients de pedra amb barana de forja, aquesta finançada amb una col·laboració de la família Sùria-Orobitg. També s'ha sanejat les juntes de les pedres que configuren l'antic banc situat sota la majòlica del sant i s'ha enrajolat la plaça amb lloses. L'entorn s'ha enjardinat amb 150 romanins i 300 plantes de l'herba de Sant Joan rastrera, tot amb reg gota a gota. La plaça, a més, constitueix ara un excel·lent mirador cap al vessant sud del Parc de Sant Eloi.

Nova plaça de Sant Jordi

D'altra banda, s'està construint la futura plaça de Sant Jordi al bell mig de l'anomenat Bosc de 'La Caixa', un jardí botànic que aplega un centenar d'arbres catalogats de 39 varietats mediterrànies. La plaça de Sant Jordi ocuparà 3.000 metres quadrats i serà l'obra insígnia amb què es commemorarà l'any 2013 el centenari dels Amics de l'Arbre. De moment ja és ben visible el mur principal de 17 metres de llargada i que s'està revestint amb pedra del Talladell. El projecte compta amb finançament d'Obra Social

'La Caixa'. El president dels Amics de l'Arbre, Jaume Aligué, ha avançat que la plaça lluirà un mural de bronze dedicat a Sant Jordi, pel qual s'ha obert una col·lecta popular.

Història del parc

El parc de Sant Eloi, la nineta dels ulls de la majoria dels targarins i les targarines, té els seus orígens a principis de segle XX, quan un grup de ciutadans s'uneix l'any 1913 en l'Associació d'Amics de l'Arbre, que es plantejava com a objectiu la plantació d'arbres a la serra de Sant Eloi amb la voluntat de convertir-la en el gran parc de la ciutat. Segons el llibre de la 'Serra de Sant Eloi de Tàrraga' de Joan Tous i Sanabra, les primeres notícies històriques conegudes d'aquest parc es remunten al segle XIII, un període que representa l'arrencada de l'esplendor de la Tàrraga medieval. Sinó Canet, que ben probablement seria un argenter de la capital de l'Urgell, fou el fundador d'una ermita dalt de la serra –que va deixar d'anomenar-se serra del Mor-. Sinó Canet va dedicar la capella de Sant Eloi al patró dels orfebres, l'argenter Eloi, del segle XII, famós a Llemotges i bisbe de Noyon, d'aquí ve el nom de l'emblemàtic parc de Tàrraga.

Al llarg del temps però tot no foren bones notícies pel parc, quan la majoria dels targarins parlen de Sant Eloi els ve al cap aquella serra pelada, àrida, seca, de les graveres sorrenques. L'aigua no va arribar-hi fins el 17 d'agost de 1893, al Dipòsit Vell, sent un dels esdeveniments més importants de la història. L'any 1919 va començar una lluita constant que va durar més de deu anys per aconseguir tres dipòsits nous amb una capacitat deu vegades superior al primer. Amb la construcció d'aquests, es van acabar els problemes. El reg i les fonts ja eren possibles.

Així, amb els pas dels anys el Parc de Sant Eloi s'ha anat convertint en un gran parc d'amples passejos de pins, alzines i oliveres, espai d'esbarjo per a tothom, racons on predomina la bellesa clàssica del jardí llatí, racons d'estil romàntic on la mà de l'home intenta dissimular-se entre les obres de la natura, camins que baixen serpentejant entretingudament per la vessant de la muntanya, museu a l'aire lliure de tot allò que fa referència a la indústria i a l'agricultura tradicionals amb una immensa premsa d'oli, trulls de molí d'oli, una premsa de vi, un molinet de vent,

una segadora fabricada a la Indústria Trepat de Tàrrrega i un tractor Fordson de 1917 que va ser el primer de treballar les terres de l'Urgell.

Des dels miradors de la serra de Sant Eloi, que aprofiten antigues torrasses construïdes durant les guerres carlines del segle passat, s'observa una interessant panoràmica de Tàrrrega. El primer que observem és la via del tren de la línia de ferrocarril Barcelona-Manresa-Lleida, el carrer del Segle XX amb l'edifici modernista de cal Maimó, amb una torreta acabada amb punxa al xamfrà i ornamentacions neogòtiques a la façana, que ens recorden l'arquitectura de Puig i Cadafalch; i la farinera Balcells, edifici exponent de l'arquitectura industrial modernista i construït durant els anys 20.

L'Aplec de Sant Eloi

El segon diumenge de setembre els targarins celebren el tradicional Aplec de Sant Eloi. Aquest retrobament anyal amb la zona verda per excel·lència de la ciutat perdura gràcies a un públic familiar que puja fins a la serra per gaudir de l'esmorzar amb coca i préssec, els balls de gegants, les

sardanes, les exhibicions canines i les paradetes de joguines per als menuts. Enguany el bon temps va propiciar una notable afluència de visitants. Els amfitrions foren l'Associació d'Amics de l'Arbre, entitat que té cura d'aquest espai municipal i que aprofita any rere any l'aplec per presentar-hi les últimes millores realitzades, enguany va presentar la futura plaça de Sant Jordi.

L'Associació Amics de l'Arbre

L'entitat compta actualment amb 650 socis que aporten una petita quantitat anual fixa i una altra de voluntària. L'objectiu de l'associació ara és aconseguir nous socis.

En aquests moments les obres al parc es financen, a més del capital que aporten els socis, amb l'ajuda i les aportacions d'entitats privades i subvencions públiques així com altres iniciatives com la venda d'una rajola, en el marc de l'Aplec de Sant Eloi, que representa cada any un racó diferent del parc. El passat 11 de setembre, quan es va celebrar l'Aplec, es va posar a la venda una rajola commemorativa dedicada a la Font dels Enamorats. ☺

Jordi Auberni i Serra

Hiperactivitats

Fa poc ha començat el curs escolar i aprofito l'avinentsa, encara que no tingui res a veure amb el títol del comentari, per manifestar el que jo penso sobre la defensa de la llengua, en aquest cas el català. A Catalunya la nostra llengua és el català, el castellà és una conseqüència geogràfica, perquè Catalunya és dins el mapa d'Espanya, això no vol dir que no estigui satisfet de parlar i escriure el castellà, però l'idioma a defensar és el matern i per això estic en contra dels que amb l'excusa de defensar el castellà, el que vertaderament fan és anar en contra del català i en això de cap manera no hi puc estar d'acord. Vestir un Sant per despullar-ne un altre no porta enlloc. Pels catalans la defensa del català ha d'ésser una fita irrenunciable.

Dit això anem al comentari sobre les hiperactivitats. Avui dia es parla de nens amb estrès degut a les moltes activitats que fan amb el consentiment dels seus pares. Som conscients els adults de l'ambient que estem creant i que als menuts els toca viure? Jo crec que no. No diré tothom, però per una gran majoria de persones se'ns fa difícil concentrar-nos a fer una sola cosa, comencem massa feines a la vegada que després ens costa Déu i ajuda acabar. En el nostre tarannà

diari, ens movem molt, ni tan sols sabem aguantar la mateixa postura massa estona. Amb les relacions cara els altres, som més propensos a la discussió que no al diàleg, cridem massa i aguantem poc, ens falta per a mi el que diuen els budistes: la cultura de la serenitat i reflexió, totes aquestes mancances les estem traslladant als menuts. Molts pares matriculen els seus fills a cinquanta coses: gimnàs, anglès, esports, música, etc., no vull dir que aquestes activitats siguin dolentes, però tantes a la vegada, pot produir una mena d'empatx que a la llarga serà contraproductiu. Dades que convé saber. Els diagnòstics d'estrès i hiperactivitat infantil s'han triplicat en els últims cinc anys, algunes consultes de psicòlegs i pedagògs no donen l'abast, les empreses que comercialitzen fàrmacs per aquests casos, fan l'agost per la gran quantitat de pastilles que vénen com a tractament contra l'estrès i la hiperactivitat. La pregunta és: Poden les pastilles soles solucionar el problema? Jo crec que a les criatures que les desperten a les set del matí i no tornen a casa fins a les vuit del vespre, després d'haver viscut una jornada tan plena d'activitats dignes d'un home de negocis del més gran nivell, els farà falta alguna

cosa més que pastilles. Sobretot un canvi d'actitud. Els entesos ja senyalen solucions. Primera, als col·legis, aules amb menys quantitat d'alumnes on el professor pot controlar-los millor. Segona, una reducció automàtica d'activitats extraescolars i guanyar temps perquè el nen o nena pugui fer de "nen o nena" que seria el més lògic. Hem d'adaptar el sistema al nen, no a l'inrevés. Dóna lloc a pensar que el que anomenem malaltia no és més que la conseqüència del ritme de vida que els adults estem imposant als menuts. Es dóna però la paradoxa que aquests mateixos pares que volen que els seus fills facin tantes coses, alhora d'educar-los socialment són els més permissius davant de qualsevol rebequeria dels seus fills. Educar vol dir ajudar a créixer, vol dedicació, temps, contacte directe amb ells. No s'ha de deixar només a l'escola i a les activitats extraescolars. Cal una reflexió a fons del que volem per als nostres menuts. Pensem que seran els continuadors de la societat per al dia de demà. Hi ha molta tasca a fer, però s'ha de fer valgui la redundància, sense por i amb constància. Ens hi juguem molt, però valdrà la pena intentar-ho, el futur comença avui. Som-hi!

subs-
criu-
t'hi

 culturàlia

culturalia@centredisseny.com_973314698

Fira Tàrrrega'11

destaca a nivell internacional

La 31a. Fira de Teatre al Carrer de Tàrraga va abaixar el teló el passat 11 de setembre després de quatre dies ininterromputs d'espectacles pels carrers de la ciutat. Tot i enguany hi havia menys masses, els organitzadors van valorar molt positivament aquesta edició de la fira.

Tant el director artístic de la Fira, Jordi Duran, com el director executiu, Pau Llacuna, van destacar el resultat d'un estudi d'impacte de la internacionalització de FiraTàrraga, elaborat per l'empresa CERES. Segons aquest, un 60% de les entitats internacionals que assisteixen al certamen acaben contractant companyies estatals. A més, les 201 entitats programades estrangeres consultades van coincidir en què FiraTàrraga està entre les millors d'Europa pel seu prestigi, innovació i creativitat.

Per la seva part, l'alcaldessa de la ciutat, Rosa Maria Perelló, va felicitar els organitzadors del certamen així com els serveis municipals perquè la Fira es va poder celebrar amb "total normalitat, sense incidències".

Espectacles

Jordi Duran, en el seu primer any en el càrrec, va destacar la bona acollida d'aquells que formaven part dels programes de suport a la creació de FiraTàrrrega, especialment els tres que eren laboratoris de creació: *Pájaros muertos* de La Veronal, *La bola d'or* de Planeta 15 i *Daydream* de Nuyanworks, companyia del jove video creador de Castellnou de Seana, Jordi Guim. El director artístic també va voler remarcar l'interès del públic pels espectacles que formaven part de la Vitrina Iberoamericana (*Pueden dejar lo que quieran* de Intimoteatroitinerante, *El Olivo* de Teatro Niño Proletario i *Kadogo, niño soldado* de La Patriótico Interesante) així com pels més contemporanis com és el cas de la companyia Visual Theater Company 'CCOT' que va presentar *The Self-portrait*, un espectacle que donava importància a les arts plàstiques. Duran va assegurar que "en la propera edició seguirem apostant pels espectacles innovadors i de risc". Durant quatre dies van passar per la capital de l'Urgell 97 companyies (64 en la programació oficial i 33 en els Espais Empresa) amb 87 espectacles diferents. També hi va haver molts

espontanis que van omplir els carrers del centre històric.

Professionals a la nova Llotja

El director executiu del certamen, Pau Llacuna, va destacar que "la Llotja està més que consolidada ja que durant els tres dies i mig de la Fira ha funcionat a ple rendiment". Llacuna va recordar que en aquesta 31 edició del certamen s'han acreditat 761 professionals de 394 entitats i institucions. D'aquestes, "n'hi havia 126 procedents de l'estranger, concretament de 32 països diferents de manera que FiraTàrrrega ja és un referent internacional", va afegir el director executiu.

Públic

En la 31 edició de la Fira de Teatre al Carrer de Tàrrrega s'han venut unes 10.000 entrades, que s'afegeixen a les 5.000 invitacions repartides, el que suposa el 59,72% de l'aforament disponible (davant del 65% de l'any passat). Dels espectacles de pagament, la nit de dissabte havien esgotat totalment les entrades 57 de les 142 sessions programades, un 40% del total. A la zona d'acampada es van registrar 4.118 usuaris (davant els 5.626 de l'any passat).

El nou pavelló del Club Natació Tàrraga

Text : Laia Pedrós
Fotografia: Laia Pedrós i Club Natació

m memòria històrica

El Club Natació Tàrraga va inaugurar el dia 4 de juny d'aquest any el seu nou pavelló poliesportiu, acte que va marcar un inici d'etapa per aquesta històrica entitat fundada l'any 1946, que naixia com a club de natació però incorporava també altres seccions esportives. Amb una inversió de 2,5 milions d'euros, l'equipament s'ha aixecat al Parc Esportiu del Reguer, en uns terrenys municipals ocupats abans per part de les pistes de tennis i les piscines d'estiu. El conveni subscrit amb l'Ajuntament va permetre la cessió de la parcel·la per un import de 300.000 euros. Tanmateix, el consistori va assumir la direcció d'obra i va costejar la instal·lació del parquet a les tres pistes del pavelló. Com a contrapartida, l'edifici tindrà usos públics de caire cultural. Per exemple, el nou pavelló es posarà a disposició de l'organització de FiraTàrraga perquè esdevingui cada setembre la seu de la Llotja, el

punt d'encontre entre artistes i programadors. Aquest acord recíproc beneficia ambdues parts: FiraTàrraga guanya un espai d'activitats modern i confortable, i alhora es contribueix a la viabilitat econòmica de la nova seu del CN Tàrraga. L'esmentat acord té una vigència de 10 anys, amb possibilitat de pròrroga.

Característiques

Amb una alçada de 12,60 metres, el pavelló del CNT suma una superfície construïda de 3.185 metres quadrats repartits entre la planta baixa (2.570 metres quadrats), que alberga tres pistes, vestidors, magatzems i altres serveis, i un primer pis (615 metres quadrats) destinat al gimnàs i la sala de màquines. També a la primera planta es compta amb un espai polivalent a cel obert.

Tanmateix, les grades telescòpiques possibiliten que el pavelló pugui

acollir amb més comoditat altres esdeveniments com la Llotja de FiraTàrraga. Amb capacitat per a un miler d'espectadors, l'edifici se situa dins el Parc Esportiu del Reguer, entre els carrers Verge de Montserrat i La Plana, just davant del camp gran de futbol. L'estructura exterior conjuga formigó, xapa i vidre, que afavoreix la il·luminació natural.

Activitats

El club compta amb tres seccions esportives: bàsquet, natació i gimnàstica de manteniment. Cada secció compta amb el seu propi tècnic esportiu.

L'objectiu del club és incrementar la participació a l'esport, i contribuir en la formació en valors com la: tolerància, el respecte als altres i a les regles, la confiança en un mateix, l'esforç de superació, l'autocrítica, l'autonomia, la capacitat de decisió, l'autogestió, la cooperació, el treball en equip, entre

d'altres. El club també vol fomentar la pràctica regular d'activitats físiques i esportives i l'adquisició d'hàbits saludables que contribueixen a un millor benestar.

Bàsquet

Actualment, la secció esportiva de bàsquet del Club Natació Tàrraga compta amb 8 equips. D'aquests, n'hi ha sis de masculins: un primer equip que competeix a Copa Catalunya, un sènior provincial, un júnior provincial, un cadet inter-territorial, un infantil provincial i un mini provincial. Hi ha dos equips femenins, que competeixen en la categoria cadet inter-territorial i sènior provincial i, a més, hi ha l'escola que acull 60 joves. En total, el club disposa actualment de 160 jugadors/es.

A banda del curs escolar, el CN Tàrraga organitza també un campus d'estiu

amb entrenaments de tecnificació per a jugadors/es de categories inferiors fins a cadet; i una Setmana Santa amb entrenaments de bàsquet, futbol sala, handbol, voleibol i altres jocs amb caràcter lúdic. Aquesta última activitat està dirigida a la població escolar.

Natació

La secció de natació compta enguany amb 80 joves no federats i 30 de federats, un increment considerable respecte l'any passat quan hi havia 60 joves no federats i 20 de federats. La coordinadora de la secció, Esther Corbella, explica que l'objectiu del club és treballar per aconseguir més joves federats i que la natació estigui ben considerada a la ciutat de Tàrraga. Corbella també diu que des del club reivindiquen la construcció d'una piscina, fet que saben que és impossible degut a l'actual situació econòmica, o

si més no, que el club pugui disposar de més hores per entrenar a la piscina del gimnàs Euro Fitness de la capital de l'Urgell. 🌐

Instal·lacions des de 1950 fins a finals de 2010.

Primera junta directiva del Club Natació Tàrraga.

El majestuós Castell de Montclar

Text: Laia Pedrós
Fotografia: Castell de Montclar

Montclar és un petit poble de l'Urgell amb una gran història. Un clar testimoni d'aquest passat majestuós és el castell que presideix el poble amb el mateix nom. Aquesta fortalesa, que està edificada sobre les restes d'una antiga torre romana, mostra una elegant arquitectura del renaixement català, datat en els segles XVI i XVII, restaurat recentment.

L'encant principal del castell (de bella planta quadrada) es troba en l'amplitud de les seves estades, la gran escala que puja fins a la planta noble, sense oblidar la gran cura del seu aspecte i arquitectura exterior. El visitant del castell es trobarà amb: el saló de música, la biblioteca, el menjador, l'habitació dels senyors, el celler, la presó... i un sens fi de detalls que li cridaran l'atenció.

El castell de Montclar és de les poques fortaleses habitades avui en dia que permet celebrar noces, banquets i celebracions en les seves dependències. Montclar "Forest clar" indica la privilegiada posició per a gaudir de les vistes sobre l'Urgell i la Noguera.

Declarat Monument Històric-Artístic de caràcter nacional, el castell de Montclar ja es troba documentat en l'any 981.

Arnau Mir de Tost, els Cabrera, els Ribelles i els Ponts es troben entre els primers senyors de Montclar. Més tard van ser els seus propietaris els Despujol, i finalment els De Miguel.

Descripció

L'entrada al Castell la formen uns amples arcs –els senyors feudals hi entraven muntats a cavall; per això el banc de pedra: per facilitar el muntar i desmuntar del cavall dels ufanosos senyors vestits amb incòmodes armadures- i les espitlleres, senyal inequívoc del caràcter defensiu de la fortalesa. Una xemeneia escalfava els soldats que feien guàrdia i la Sala Gran que ve a continuació servia per allotjar la resta de la tropa de protecció.

Pujant les escales principals, de clara influència renaixentista, s'arriba a la biblioteca. Bé, de l'actual biblioteca; anteriorment havia tingut altres funcions: d'església o d'escola pel poble si aquestes estaven en obres, d'allotjament de la tropa que el Castell era d'ús bàsicament militar... Les armes que s'exposen sobre la porta demostren que aquesta estança no sempre ha estat dedicada a la lectura o l'estudi.

Una altra escala ens porta fins a la planta noble. Els seus graons fets de pedra, una cúpula al capdamunt i les obertures en forma de balcons que donen a l'escala fan deduir que aquesta escala devia complir les funcions típiques dels patis interiors de les cases senyoriales: ser el centre de vida, el punt de trobada, del castell.

L'arribem a la terrassa, des d'on, segurament, els Senyors devien pujar a observar les seves terres. Un pou recull l'aigua de pluja, l'emmagatzema i la distribueix a través dels orificis de la pedra, tenint l'opció d'enviar-la també cap a l'exterior, en cas d'abundància i necessitat de netejar la façana. Adossada a l'edifici, la "columna sanitària", allà hi ha les latrines. I estant encara a la terrassa, es pot observar que l'església forma, de fet, part del propi edifici clar exemple de les estretes relacions típiques de l'època entre noblesa i clergue que es traduïren en utilitzar una part del castell i convertir-la en església. Al gran saló, d'una altura de 6 metres i mig, hi ha una col·lecció de quadres, retrats dels avantpassats dels propietaris del castell. Una vegada més, les espitlle-

res giratòries a sota de les finestres i una ròtula també giratòria proven la necessitat d'estar preparats per defensar-se de qualsevol atac.

Orientat al sud, el menjador. Amb una taula de fusta d'una sola peça, els bancs a la vora del foc i un arc dels típics de la Vall d'Aran franquejant l'entrada. Seria ben curiós de veure les vetllades, les nobles vetllades, que devien tenir lloc en aquesta confortable estança. Finalment, un passadís replet de retrats dels familiars de la família Miguel condueix fins a les habitacions: l'habitació daurada (i daurada ve del color dels llits), l'office (on feia vida la família encarregada del servei d'aquesta planta, amb un dormitori al costat i rebent el menjar de les cuines a través d'un muntacàrregues) i, finalment, el petit saló, que, a l'estar orientat al nord, és el lloc més fresc de l'edifici i es pot deduir que és on feien vida a l'estiu.

L'altre cop a les escales principals; si enlloc de pujar, les baixem, trobem l'entreplanta, amb les dependències privades: cuina, bugaderia, trull i tres dels 17 dormitoris que hi ha en total al castell. Finalment, la presó, el celler i la cotxera completen les dependències de la fortalesa. El celler va ser molt útil durant els temps que la producció de vi a Montclar era molt important; no obstant, després, va quedar pràcticament abandonat. Es tracta de la part més antiga del castell: una torre romana del segle II, de la qual només se'n conserva aquest tros, i que primer va ser la torre d'homenatge, més endavant la presó i, finalment el celler. ☺

Rosa Maria Perelló

Rosa Maria Perelló (CiU) és la primera alcaldessa del municipi de Tàrrrega. Perelló va ser proclamada alcaldessa el passat 11 de juny després de què CiU pactés amb la coalició Sumem per Tàrrrega (RCAT/SI).

Una de les primeres actuacions del nou equip de govern ha estat fer una auditoria per conèixer la situació real de les finances municipals. Els resultats d'aquesta realitzada pels serveis d'intervenció del consistori conclouen que l'Ajuntament de Tàrrrega té un deute pendent de 30.443.112 euros. Arran d'això, l'actual equip de govern ha anunciat diverses mesures d'estalvi com són: no fer grans inversions en els propers quatre anys, mancomunar serveis amb altres institucions públiques, analitzar els costos dels departaments del consistori per optimitzar recursos i elaborar un nou Pla Financer del qual es farà un seguiment mensual.

Els resultats de l'auditoria van ser presentats als veïns de la ciutat el passat 23 de setembre al vespre.

L'actual equip de govern, format per CiU i la coalició Sumem per Tàrrrega, va entrar a l'Ajuntament de la capital de l'Urgell el passat 11 de juny. Des de bon principi van dir que el seu principal objectiu era restablir les finances de l'Ajuntament. Com ho faran?

Doncs sí, tal com vam anunciar en les nostres propostes electorals, el principal objectiu d'aquest equip de govern és restablir les finances de l'Ajuntament. Volem complir amb la llei de morositat, fet que ara no fem. Per aquest motiu la primera actuació que vam fer quan vam entrar al consistori fou demanar als serveis d'intervenció que fessin una auditoria.

Text i Fotografia: Laia Pedrós

Quins són els resultats d'aquesta auditoria?

L'Ajuntament de Tàrraga té un deute pendent que ascendeix a 30.443.112 euros. D'aquesta quantitat, 20.443.856 euros corresponen a crèdits amb entitats bancàries, 9 milions a factures pendents a proveïdors i 899.931 euros al dèficit de tresoreria.

Com pretenen eixugar el deute?

Treballarem per poder recuperar la normalitat econòmica en un termini màxim de 10 anys i ho farem aplicant diverses mesures d'estalvi com no fer noves inversions durant aquest mandat, només acabarem les obres que s'estan executant en aquest moment. Així quedaran paralitzats grans projectes com la construcció d'una pista d'atletisme o la conversió de la Farinera en un espai cultural. Tot i això, les obres de conversió de la fàbrica de Cal Trepà en un museu agrícola continuaran però en un format més reduït.

Entre les altres mesures per assecar el deute acumulat, mancomunarem serveis amb altres institucions públiques, analitzarem els costos dels departaments del consistori per optimitzar recursos i elaborarem un nou Pla Financer del qual es farà un seguiment mensualment. L'objectiu final de totes aquestes actuacions és generar estalvi, fet que permeten actualment les despeses i els ingressos ordinaris de l'Ajuntament de Tàrraga.

Així l'obra de Cal Trepà com quedarà?

Les obres de rehabilitació d'aquesta antiga fàbrica, com ja he dit, s'acabaran perquè ja estan començades però prioritzarem posar en marxa el viver d'empreses, que acollirà qualsevol iniciativa emprendedora. Per la seva part, l'obertura del Museu de la Mecanització del Camp podria quedar aturada ja que l'anterior equip de govern no va dissenyar cap pla de funcionament i viabilitat d'aquest futur espai. A nosaltres ens preocupa que no estigui clar el seu cost de funcionament i per això no descartem posposar la seva posada en marxa en el temps si econòmicament no és viable. També és molt preocupant que s'hagin invertit tants diners en l'obra de Cal Trepà ja que els 2,2 milions d'euros subvencionats per fons europeus no arribaran fins d'aquí dos anys, i mentrestant els haurà d'avançar l'Ajuntament, que ja està prou apurat. A més, crec que els 700.000 euros de subvenció del pla Zapatero es podrien haver destinat a millorar altres equipaments deficitaris a la capital de l'Urgell com l'equip informàtic del consistori, per exemple.

Des del consistori també demanareu dos crèdits ICO?

Sí, demanarem dos crèdits ICO per un valor total de 589.000 euros, i un altre crèdit d'un milió d'euros, que permetran reduir el termini de pagament a proveïdors a 8 mesos mentre que ara en alguns casos és de més de 15. A banda d'aquests crèdits, ja hem negociat el pagament del 40% (uns 4 milions d'euros) de factures pendents a grans empreses com són Dragados, Agència Catalana de l'Aigua (ACA), Endesa i Unió Fenosa.

Aquestes retallades afectaran a la plantilla del consistori?

Actual equip de govern de la capital de l'Urgell.

En principi no, la intenció de l'equip de govern és no rescindir cap contracte tot i que no descartem reestructuracions. El que sí que farem és no cobrir baixes, alguna prejubilació i suprimir les hores extres.

Durant la campanya electoral va assegurar que una de les principals inversions seria millorar la seguretat a l'avinguda Catalunya, l'antiga N-II. Com ho farà?

En primer lloc parlarem amb els comerciants i els veïns de la zona perquè ens donin els seus punts de vista ja que la remodelada N-II no ha donat els resultats esperats. Estava plantejada com una via pacificadora de trànsit però no és així, l'avinguda Catalunya segueix sent una carretera molt usada que creua Tàrraga de punta a punta i no hi ha una bona alternativa. Ens preocupa tant la seguretat com l'estètica però no tenim cap projecte clar, primer ens hem de reunir amb els afectats.

L'equip de govern ja ha anunciat que no farà grans inversions però en cas d'haver de prioritzar petites obres, quin criteri seguirà?

Prioritzarem les inversions que afectin als serveis que s'ofereixen als veïns de Tàrraga i dels nuclis agregats. També prioritzarem el manteniment de carrers i voreres. Per tant, farem pressupostos adaptats a la realitat del moment, no podem pressupostar una despesa que després no podem pagar. Creiem que això seria una falta de respecte de cara als ciutadans de Tàrraga que han confiat en nosaltres.

Una de les inversions necessàries per a la ciutat és la remodelació de la plaça del Carme, coneguda com el Pati, tot i que aquesta no serà possible fins que no s'arregli la C-14, obra que no està prevista a curt a termini.

Des de l'equip de govern també treballarem per aconseguir finançament extern, és a dir, d'empreses privades. Enguany treballarem per aconseguir finançament amb l'objectiu de canviar la gespa i els vestidors del camp de futbol municipal.

Ja per acabar, com serà la relació amb la resta de membres que formen l'equip de govern, és a dir, amb l'oposició?

El nostre objectiu és que tots els regidors puguin conèixer les decisions de l'equip de govern amb temps abans d'assistir als plens municipals. Així podran fer-nos arribar les seves opinions constructives i entre tots podem treballar per aconseguir una Tàrraga millor. ☺

Descobertes de l'entorn: El riu Ondara i Bellpuig

(Urgell)

Text i fotografia:
Antoni Palou Català
Centre Cultural de Tàrrrega

Inciem temporada i de la millor manera: Amb la coneixença de la nostra pròpia comarca, farcida de llocs que sovint desconeixem i d'altres, que hi passem per davant i no en sabem els seus secrets; dividim la ruta en dos parts: El final del riu Ondara i la vila de Bellpuig.

Sortim de Tàrrrega, i en direcció a Balaguer, abans de travessar el canal d'Urgell passat Anglesola, ens desviem a l'esquerra per un camí de terra, arribant a un petit embassament anomenat "Pantà de l'Arenal" on deixem els vehicles; l'entorn és encisador ja que recorren paral·lels el riu Ondara i la 2a. sèquia del canal d'Urgell. Travessem les comportes, on neix precisament la segona sèquia (que acaba a Vallfogona de Balaguer, passant per Ivars, el Castell del Remei, etc.) i per un camí de terra, tenint a l'esquerra la sèquia, anem travessant els camps de fruiters, poma i pera; allí ens espera en Demetri Camats que ens acull a la seva finca i on esmorzem envoltats de cavalls. De tornada, perillosament travessem la llera del riu Ondara (som conscients del risc que implica -un cartell ens ho indicava expressament...) i enfilem un camí que llisca entre el canal i el riu Ondara, en un entorn de ribera

captivador; s'arreglaren al nostre pas albers, oms i pollancrecs que a estones formen petits passadissos verds que arriben a amagar-nos, amb les fulles que anuncien la tardor i catifen el sender que ens durà de nou fins al petit bassal; un recorregut de quasi sis quilòmetres que ens ha agradat en aquest contrast de regadiu de la nostra comarca; anem cap a Bellpuig on visitarem el Convent de Sant Bartomeu. Ens espera la Maria Rosa Marín, que ens guiarà tot el recorregut; el Monestir, un exemple de transició del gòtic tardà al renaixement, fou fundat el 1509 per Ramon Folc de Cardona, baró de Bellpuig i Virrei de Sicília. De planta rectangular, en visitem primer l'església, on inicialment s'hi ubicà el mausoleu del seu fundador - traslladat després de la desamortització a l'església parroquial de Bellpuig. Ens impressiona el segon claustre bastit els segles XVI-XVII amb una bella cisterna al mig, i superposa harmoniosament diferents estils arquitectònics; també en destaca l'escala de cargol que puja fins el campanar, amb un poc vist ull del mig que et permet veure de baix fins a dalt i amb unes escales de pedra, més desgastades fins al primer pis, que ens duen fins dalt, on gaudim d'una panorà-

mica de Bellpuig. Ens acomiadem de la guia i anem fins a l'Ajuntament, on ens acull la Marta, que ens guiarà la visita a l'Església Parroquial de Sant Nicolau. Hi accedim per la monumental escalinata, dissenyada en cinc trams de deu graons, coronat el final de cada tram per una barana de pedra, que obliga al vianant a pujar-la en forma de esses, fet que la guia ens explica: Es va fer de manera que impedís el que aleshores evités la "indecència de les dones", això que sona tant estrany, no era altra cosa que des de baix, es pogués veure quelcom ... respecte d'aquelles que en baixaven amb faldilles... anècdotes que són testimoni d'un passat, afortunadament llunyà. Entrem al temple, i el Mausoleu del Duc de Cardona domina l'escenari, l'història la podem conèixer consultant qualsevol manual, però el que ens crida l'atenció, és que fou construït amb marbre de Carrara, transportat peça a peça des d'Itàlia fins al port de Cambrils, i d'allí fins a Bellpuig, condicionant el trajecte amb nous camins i accessos fins aleshores inexistents; la seva estructura general ens impressiona i alhora ens fa adonar que és una de les peces més importants de l'escultura del renaixement, que l'història ens ha situat ben aprop; descobrim tota l'Església, la capella amb el crist de Bormio, i la capella dels Dolors, on es custodia la Mare de Déu; les parets decorades amb unes llüides pintures murals al fresc del pintor targari Jaume Minguell, restaurades el 1997 pel seu fill Josep Minguell, un exponent més d'aquesta llarga trajectòria cultural. Ja eren quasi les 2 del migdia, i donarem per finalitzada la sortida.

La descoberta d'avui ha estat interessant, ens ha permès gaudir dels contrastos d'aquesta comarca nostra i descobrir detalls de dos joies arquitectòniques del patrimoni dels nostres veïns de Bellpuig, que ens van gentilment acollir.

La propera sortida tindrà lloc el 17 d'octubre, ens endinsarem als boscos de Sant Martí de Sesgueioles amb moltes sorpreses que no desvetllarem i que caldrà participar-hi per descobrir-les.

Descobertes de l'entorn: Sant Martí de Sesgueioles

(Anoia)

Text i fotografia:
Antoni Palou Català
Centre Cultural de Tàrrrega

El segon itinerari d'aquesta temporada ens durà a les contrades de l'Alta Segarra i l'Anoia, conciliarem dos entorns: un itinerari de natura i un edifici civil. Per variar els hàbits, volem sortir de Tàrrrega amb tren, ja que la línia fèrria de Manresa té parada a Sant Martí de Sesgueioles, i així serem més ecològics, sostenibles i promocionarem el transport públic –fins aquí, tot una declaració d'intencions– però la realitat és quelcom diferent, els nostres propòsits són penalitzats per Renfe amb una hora de retard, el qual confirma el lamentable estat de la línia i el servei tercermundista a què ens tenen acostumats a la nostra ciutat i a les demés capitals de comarca de Ponent, servei que mereix molts qualificatius –la majoria gens agradables– però en destaco un: el d'històric, ja que el temps per arribar a Barcelona no ha canviat en cent anys, avui, iniciat el s. XXI, tardem per anar a Barcelona el mateix temps que l'Ave connecta Barcelona amb Madrid: Tres hores; ironies apart, arribem a les 11 al nostre destí, l'enuig i el disgust que portem damunt –seguint els actuals dictats de l'intel·ligència emocional–, ens aconsella apartar-los i substituir-los per les fites positives que tenim pendents: L'itinerari de natura que abordem amb immediatesa. Recorrent aquest petit poble de l'Anoia, sortim pel camí de terra de la fàbrica de clor, trenquem per un sender estret, que ens durà fins el Molí de la Roda, el camí cada vegada es fa més estret i sovintegem un

entorn boscós: Roures, alzines, pins i un sotabosc de garric, timó i romaní, ens atansen cap la Riera Gran, a la llera del qual trobem el "Molí de Segur", conegut popularment pel "Molí de la Roda". És un casalot renaixentista bastit el s. XVII pels barons de Segur, de parets gruixudes fetes amb grans carreus de pedra, i que serviren molt temps de presó de la baronia; l'estructura de la part baixa es destinava a molí fariner, i en destacà l'imponent roda de ferro, que moguda pel curs de l'aigua, feia funcionar els engranatges del molí. Per motius de seguretat, fou desmuntada el 1981, si bé encara se'n pot veure una part al costat del molí; tot l'indret s'ubica en un fondal frondós, que juntament amb la Font de la Dolla, formen el naixement del riu Anoia. Actualment, es destina a casa de colònies. L'entorn és captivador, el casalot, les escales, les fonts, la capella, conviden a gaudir d'una estona de repòs i de contacte directe amb la natura; reprement el camí de terra, es va enfilant amunt, el bosc ens continua acompanyant, per terra trobem algun bolet, esglans i més amunt, un camp de codonyars; després

d'una forta pujada arribem al casal de la Salle, un imponent edifici construït al mig del bosc, en una finca anomenada "les Pereres del Pla", on els germans de les escoles cristianes de la Salle construïren a mitjans del s.XX un singular edifici, que inicialment era destinat a noviciat, avui és residència. Visitem la gran capella i la cripta, on es guarda record dels religiosos assassinats a la guerra civil, disposa d'unes 34 habitacions, sales de reunió i menjadors; ens sorprèn l'espai i la bona organització del casal que també convida a una confortable estada. Reprenem el camí que havíem pujat, i seguint el curs de la vall, pugem fins dalt a la carretera, i tirant per un trencall, de nou, cap a Sant Martí de Sesgueioles, que visitem; ens crida l'atenció el campanar, que resta solitari, lluny de l'església de Sant Miquel, al costat de l'Ajuntament.

La descoberta d'avui, ens ha dut de nou cap a l'Anoia o Alta Segarra, a uns paratges de gran bellesa natural, que la distància geogràfica ens situa ben a prop nostre, bressol de les capçaleres del riu Anoia i que combina harmoniosament uns espais de ruralitat i d'absolut descans.

Descobertes de l'entorn: L'Horta de Lleida

(Segrià)

Text i fotografia:
Antoni Palou Català
Centre Cultural de Tàrrrega

La Tercera descoberta ens durà cap al sud, cap a Ponent: A Lleida, el Segrià. Avui descobrirem l'Horta de Lleida. El dia és molt fred, sortim de Tàrrrega veient el sol, però a mesura que ens atensem a Lleida, ens surt a rebre l'amfitriona hivernal d'aquestes contrades: La boira. Farem una part del recorregut del que es coneix com "camí del riu", que inicialment arranca del parc de la Mitjana i acaba als aiguamolls de Rufeia; és previst que el recorregut s'ampliï pels dos caps, per dalt fins a Corbins, i per baix fins a Mequinensa, en un gran recorregut que discorrerà paral·lel al riu Segre, i que és un corredor verd de natura i fauna molt a prop nostre, que avui desemboscarem.

Deixem els vehicles a la sortida de Lleida, sota els instituts i esmorzem al "Dalmau", travessant la N II i paralitzant el poc trànsit d'aquest gèlid matí. Sortim doncs pel camí municipal de Rufeia i tenim el Segre a la nostra esquerra, l'entorn és el de l'Horta de Lleida, amb cases aïllades i horts al voltant, referent identitari de la capital del Segrià, un espai "periurbà" únic en tot el principat, convivint territori urbà amb paisatge rústec en molt poc espai. Després prenem un revolt a l'esquerra, i iniciem el "Camí del Riu", recorregut senyalitzat amb plafons i que ens durà fins la primera fita important: El pont de fusta, espectacular i que es projecta damunt el

Segre, amb un mig arc de ferro al centre, i que uneix les dues vores del riu en una llarga passarel·la de 144 metres de fusta, situada a gran altura per damunt del riu, i des d'on es divisa una perspectiva interessant de les dues riberes. Seguim el camí, i en tot el recorregut queden perfectament separats els dos espais: El camí de terra pels vehicles i el sender, pels vianants, separat amb baranes de fusta; a la dreta, el riu ens acompanyarà agradablement durant tot el trajecte, i amb una fauna molt variada: Ànecs de coll verd, cignes, i esplugabous, tots nedant per les aigües riu avall. El recorregut és molt concorregut, compartim espai amb ciclistes, amb esportistes que fan footing i amb d'altres que també gaudeixen de la passejada com nosaltres. Arribem a les basses: La bassa gran i la petita, envoltats de canyissars gegants, uns verticals i altres en forma de cercle, tant grans que fins i tot ens permeten aixoplugar-nos-hi a sota; el camí continua avall, el bosc de ribera en tota la seva riquesa ens acompanya en aquest corredor ecològic: Oms, xops, verns, tamarius, pollancre de totes mides i formes, recargolats uns, rectes els altres, es disposen vora el riu conformant a sota una catifa de fulles de tonalitats diverses, tant peculiar de la tardor i que es mostra en tota la seva plenitud. Arribem als aiguamolls de Rufeia, també anomenats "patamolls", i travessem el riu per

una mena de carretera, per un pont amb tres ulls i que de seguir-lo, ens duria a Sudanel·l i Montoliu de Lleida; tornem passos enrere, i anem cap al tram final, fins a Butsènit, que no és un poble sinó un conjunt de cases d'Horta, amb una ermita i diferents construccions que l'envolten; a l'entrada hi figura un rètol verd indicatiu de senderisme, que marca la distància a Lleida de 10 Kms i a Tàrrrega, 58 kms ... i que ens sorprèn que tan lluny se'n recordin de nosaltres, la senyal resta allí com a ferm testimoni. Ja eren quasi les 2 de la tarda, i la gana ens durà a un bon àpat a un hostel de Soses.

La descoberta d'avui, ens ha dut cap al sud, als marges del riu Segre en un camí natural de gran bellesa, que avui ha barrejat amb destresa fauna, flora i boscatge de ribera, i aigua, molta aigua. 🌿

Descobertes de l'entorn: Concabella i Ratera

(Segarra)

Text i fotografia:
Antoni Palou Català
Centre Cultural de Tàrraga

Als volts de Nadal és tradicional que la sortida mensual sigui molt propera al nostre entorn, aquest any hem escollit Concabella, que encara que estigui situada a la veïna comarca de la Segarra, la podem considerar molt pròxima, donada la seva situació al límit de la nostra comarca i del nostre terme municipal.

El cert és que el dia no acompanya gaire, la boira s'ha instal·lat convenientment a les nostres contrades i ja fa dos dies que no se'n vol anar, deixant els termòmetres glaçats, i a nosaltres, per què no?.. també. deixem els vehicles davant el castell de Concabella, i accedim al recinte que allotja als seus baixos el cafè del poble, anomenat "Les Arcades", un espai reduït i confortable, on esmorzem. Visitem el castell, magníficament restaurat i que és gairebé el més gran dels de la Segarra; de planta rectangular, documentat a partir del s. XI. Actualment és l'únic castell de propietat municipal, ja que va ser adquirit pels veïns del poble després de la desamortització; la planta més alta de la fortificació alberga avui el centre d'interpretació dels Castells del Sió, un espai museístic molt didàctic, que recull informació gràfica de tots aquests castells de

frontera que conviuen prop del Sió, i que ens recorda com hi vivien els seus habitants, les seves funcions, evolució, ens recorda l'estructura tipus d'una fortalesa i de les seves torres de guaita, l'impacte del bandolerisme en aquella zona, finalitzant amb un vídeo projectat a la segona planta. Finalitzava aquí el recorregut visible, ens explica la guia que en un futur acollirà dos espais més: La funció que el castell va tenir en la guerra civil i un espai d'interpretació de flora i fauna.

Sortim a fora i el fred ens glaça del tot, estem a zero graus i amb boira alta enfilem un camí al sud del poble que ressegueix el riu Sió fins arribar a una presa, construïda amb pedres de marge per on llisca l'aigua, és un entorn captivador, recollit, i que no perd el seu encant malgrat l'entorn gèlid; d'origen musulmà, servia per regular el sistema de regs i que ara només se'n conserva l'estructura; resseguim el camí fet, i travessem amb cautela la carretera de Tàrraga a Guissona, l'entorn està tot canviat, la construcció del canal Segarra-Garrigues ha transformat tots els camins, obrint-ne de nous i variant el curs dels antics, en un paisatge insòlit que caldrà descobrir poc a poc. Arribem al castell de Ratera, de propietat particular (i segons

ens expliquen, d'una família de Tàrraga); només el podem veure de fora i ben aviat es nota que és un dels castells més bonics de tots aquests de frontera, documentat el s. XI, és de planta rectangular amb dos torres, una redona i l'altra quadrada, i té la casa dels masovers molt a prop, a més destaca per ser un molí fortificat, productor de farina i per aquest bell torreó cilíndric que arranca des de la planta noble, esvelt i sobri, s'erigeix com un dels millors castells de la ribera del Sió; seguim el camí i arribem fins al petit poble de Ratera, que es concentra en dos punts: El carrer de l'Assumpta al qual s'hi entra per una petita arcada, i un cop a dins es presenten, afilerades a costat i costat, les cases del poble, integrades en una petita placeta amb un pou; i el segon, l'ermita de Sant Llorenç del segle XVIII, restaurada pedra a pedra, cada estona lliure disponible, per la família del Josep Anguera. La seva esposa ens explica l'història d'aquesta reforma, l'esforç de la seva família que no es limità únicament a la part d'obra, sinó a l'electricificació i condicionament del seu interior, i al seu finançament, un testimoni més d'aquesta societat civil que res demana i que ho dona tot a canvi; no ens deixen marxar sense veure la "Font de la Suda", és una altra font del riu Sió situada al sud del poble, molt semblant a la de Concabella, amb les mateixes pedres de marge que serveixen de cascada, en forma de presa, però no tant alta com l'altra, envoltada de bosc de ribera, un altre racó fetiller, com tants i tants aplegats a l'entorn del riu Sió. Tornem per la carretera fins a Concabella, on visitem l'antiga barberia, integrada en una casa rural molt ben restaurada, propietat de la família Ganynet de Tàrraga; ja eren quasi les 2 de la tarda, i anem a dinar a Guissona.

La descoberta d'avui, com fem sempre al voltant de Nadal, ens ha permès descobrir una part més del nostre entorn més proper i que amaga llocs encisadors, marges de pedra, fonts i castells al voltant del riu Sió, que cal conèixer i estimar, com a parts pròpies de casa nostra i integrades en la nostra història i entorn.

la
cui-
na

La Secció de Gastronomia del Centre Cultural us proposa per aquests mesos una nova recepta boníssima i molt fàcil de preparar. Us permetrà gaudir d'un plat exquisit acompanyat de bolets ja que ara n'és la temporada. Us animem a provar-la, esperem que us agradi molt i que la repetiu en diverses ocasions.

Les persones interessades a participar en les activitats que organitza la secció gastronòmica, cal que es posin en contacte amb Pep Vall, al telèfon 973 310 150.

Galtes de porc amb llenegues

Ingredients
per a 4 persones:

- 4 galtes amb ós partides per la meitat.
- Sal, oli, pebre.
- 1 ceba.
- Alls.
- Mig got de vi blanc.
- Mig got de conyac.
- 1/4 de got de moscatell, anís estrellat.
- Llenegues.

Utensilis

- Cassola de fang o amb tapa de vidre, paella.

Preparació:

Salpebrar les galtes ja netes i partides per la meitat en una cassola amb oli, afegir els alls i la ceba. Coure amb foc mitjà. Al cap de 10 minuts afegir el vi blanc, el conyac i el moscatell i un tros d'anís estrellat, remenar i deixar coure a foc lent una hora i mitja aproximadament, remenar i tombar les galtes de tant en tant. Mentrestant en una paella fregir les llenegues amb una mica de oli, sal i pebre, all i julivert, quan estan fregides afegir-les a les galtes. Deixar-ho tot junt a foc lent 5 minuts més. Servir.

 Grau de dificultat: Mitjà
Preu: Mitjà
Temps d'elaboració: 100 min
Calories: Mitjà

I'Agenda'11

del Centre Cultural de Tàrrrega

OCT.-NOV.-DES.

NOVEMBRE 4
Sortida a Barcelona.
Anirem a veure el musical 'Los Miserables' al recinte del BTM. Sortida a 2/4 de 4 de la tarda de l'estació d'autobusos de Tàrrrega. Preu: 64 euros/socis, 67 euros/no socis.

NOVEMBRE 13
Sortida a Lleida.
Visitarem la zona camí dels Frares, el parc de la Mitjana i el Museu, etc. Sortida a les 9 del matí des del Pati.

NOVEMBRE 26
Premis Culturàlia.

Sopar-gala d'entrega dels guardons al restaurant La Granja de Tàrrrega a les 9 del vespre.

DESEMBRE 11
Sortida a la Segarra.
Visitarem Granyena, Montornès i Mas de Bondia. Sortida a les 9 del matí des del Pati.

Recordeu!
El primer diumenge del mes: mercat de segells, monedes i pins
El tercer dissabte de mes: mercat de les antiguitats i les arts.

Llibres

www.llibres.cat

HISTÒRIA
L'home i el paisatge de la Segarra geogràfica

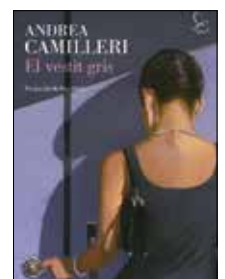
Josep M. Miró Rosinach
GRUP DE RECERQUES DE LES TERRES DE PONENT
Es tracta del segon volum de la col·lecció CUM LAUDE que impulsa el Grup de Recerques de les Terres de Ponent. En aquest volum es pot veure l'obra fotogràfica i artística de Josep Maria Miró Rosinach, un enamorat de la Segarra històrica. Durant la seva vida, la seva obra artística, ben peculiar, viva i amb força temperamental el va dur a ser conegut com el 'pintor de la Segarra' pel prestigiós crític d'art i

medievalista Alberto del Castillo. En aquest llibre es poden veure pintures i fotos que va fer Rosinach del paisatge, l'arquitectura rural, la tradicional feina al camp, les festes i fires de la època. Finalment el llibre inclou un apartat on es pot veure fotografia experimental de l'autor.

NOVEL·LA
El vestit gris

Camilleri, Andrea
EDICIONS 62 PENINSULA
Al llarg de la seva extensa i irrequieta carrera d'alt empleat de banca, Febo Germosino ha rebut tres anònims. Avui, el primer dia de la seva nova vida de jubilat, els ha posat damunt de l'escriptori. Els dos primers són de l'any de la picor, però l'últim és ben recent i insinua dubtes sobre la fidelitat de la seva jove i atractiva segona esposa, l'Adele. Perquè la veritable protagonista d'aquesta novel·la és ella, l'Adele, una espectacular femme fatale que en circumstàncies especials es posa un vestit gris antic.

Un vestit carregat de simbolisme i de significats que potser fóra millor no saber. Quan Andrea Camilleri abandona el gènere negre fa incursions en les passions de l'esperit humà, que es poden manifestar, com en aquest cas, en l'esperit de misteri sicilià.

agenda

OCTUBRE 11

octubre

Divendres Dia 28

Correllengua 2011 a Tàrraga:
Xerrada sobre la immersió lingüística a l'escola, a càrrec de representants de la plataforma Somescola.cat. A les 9 del vespre, al local de Guixanet (carrer de Comabruna, 9 · Antic Carmel). Organitza: Coordinadora Targarina per la Llengua.

Dissabte Dia 29

Correllengua 2011 a Tàrraga:
Cercavila de cultura popular (A 2/4 de 6 de la tarda, des de la plaça del Carme).

- **Xocolatada, espectacle infantil** amb Albert Show i mosaic de paraules. (A 2/4 de 7 de la tarda, a la plaça del Carme).
- **Concert gratuït** amb Cesk Freixas (cançó) i Les Absentes (folk-rock) (A les 11 de la nit, al Local de la Societat Ateneu · plaça del Carme, 12) Organitza: Coordinadora Targarina per la Llengua.

Diumenge Dia 30

Correllengua 2011 a Tàrraga:
Caminada fins al Castell del Mor per plantar una senyera. Cafè de benvinguda, cantada d'Els Segadors i El Cant de la Senyera, i vermut popular. A les 11 del matí, des de la plaça del Carme. Organitza: Coordinadora Targarina per la Llengua.

Diumenge Dia 30

Teatre infantil Fundació La Xarxa:
Pinotxo, un nen de fusta amb Titelles Vergés.

A 1 / 4 de 7 de la tarda, al Teatre Ateneu (plaça del Carme, 12) Organitza: Fundació La Xarxa.
Preu: 4 euros.

Dilluns Dia 31

Correllengua 2011 a Tàrraga: Correbars.
· **Cercavila amb acompanyament musical** per diversos bars del centre
· **Sopar popular i Concurs de Titius** (beure a porró).
A 2/4 de 8 del vespre, des del Casal Popular El Rostoll (carrer d'Ardèvol) Organitza: Coordinadora Targarina per la Llengua.

Dilluns Dia 31

Correllengua 2011 a Tàrraga: Concert de Castanyada amb La Terrasetta de Preixens (rumba), Pànic (punk), Ebri Knight (folk-rock) i Kinton Cloud (ska).
A les 11 de la nit, a l'Espai MerCAT (plaça de les Nacions sense Estat). Organitza: Coordinadora Targarina per la Llengua. Gratuït.

Exposicions

Emergent Lleida 2011: 4t Festival Internacional de Fotografia i Arts Visuals.

Exposició On the block · Harlem Private View de Susanna Pozzoli
Del 7 d'octubre al 6 de novembre, al Museu Comarcal de l'Urgell (carrer Major, 11). Organitza: Emergent.
Horaris: De dilluns a dissabte, de 19 a 21 h. Diumenges i festius, de 12 a 14 h. i de 19 a 21 h.

Tallers de Teatre i Expressió Corporal
Del 27 de setembre al 4 de març, a l'Espai MerCAT (plaça de les Nacions sense Estat).
Organitza: Cia de Teatre i Pallassos Abril.
Per a infants, joves i adults
Més informació al tel. 639 167 779.

Curs d'iniciació a la fotografia digital

A partir del 4 d'octubre, a les 9 del vespre, a la Casa de Cultura (c/ Les Piques, 1). Inscripcions al tel. 973 311 629 Organitza: Fotografia Jaume Solé i Ajuntament de Tàrraga.

Tallers de ball · De tots els estils i per a totes les edats.

De dilluns a divendres, al Centre d'Entitats (C.Segle XX, 2)
Informació al tel. 649 068 877 · E-mail: shivadancedtu@gmail.com
Organitza: Associació Shiva Dance Dansa i Teatre de l'Urgell.

Taller de manualitats de l'Associació de Dones APADOC

Tots els dijous, a les 5 de la tarda, al Centre d'Entitats (Carrer del Segle XX, 2).
Cursos de l'Associació de Dones Arrel
Telèfon d'informació: 609 179 313

Premis Culturàlia Tàrrrega 2011

14a
nit dels

DISSABTE 26 NOVEMBRE
RESTAURANT LA GRANJA • 21.00h

VENDA DE TIQUETS:

Cistelleria Grau (C/ Santa Anna) fins
al 22 de novembre.

Informació al telèfon 973 310 150

GUARDONS AL MÈRIT SOCIAL I CULTURAL

A LA CREACIÓ ARTÍSTICA

A LA TRAJECTÒRIA PERSONAL

A L'ENTITAT

D'ÀMBIT COMARCAL

D'ÀMBIT INTERCOMARCAL

Ho organitza:

Hí col·laboren:

